

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Ad verbum autem Dei etiam preces pertinent, quæ ex fide profectæ, nihil sunt, nisi verbum Dei. Hoc gladio pellitur & vincitur. Si semel pulsus fortasse redeat; Ergo semper acuendus gladius verbi Dei quod ad cor semper demittendum, Deut. 6. v. 7. tractandum, meditandum. Psal. v. 2 & c.

F I N I S.

T H E M A LXX.

Phil. I. v. 2 I

Christus mihi vita. Mors lucrum.

D I S P O S I T I O.

Magnū *ωδύνη* Paulus in his verbis statuere videtur, si rimans se mortem habere pro lucro quam alii fere omnes pro maximo damno habent. Quod si enim amittere omnia charissima & vitam simul perdere, pro lucro reputandum erit, quid quæso damnum erit? Non itaque videtur Paulus hanc rem intellexisse. Aut loquitur inexperus? (*Weiß nicht wie sterben thut.*) Minime vero cum semel lapidatus, diem & noctem in profundo egerit, 2. Cor. 12. v. 25. Aut non scio hoc ita statuit & fucum nobis facere vult? Nam infra idem denuo repetit, Cupio dissolui. Itaque diuino afflatus spiritu talia profert: quæ non videbuntur amplius absurda, si quæ præcedunt hic, & quæ post sequuntur v. 23, recte considerauimus.

Quia enim Christus ipsa vita: ideo mors lucrum. Et quia melius scit esse cum Christo: ideo dissolui cupit. Sunt itaque sententiæ prælectæ duo membra quæ singillatim excutienda crunt: vt 1. videamus, quomodo Paulo vita sic Christus. 2. & quomodo mors lucrum.

II. Pars.

CHRISTVS mihi vita est, inquit Paulus. Id non tantū hac ratione intelligitur, quod Christus uacuum Patre & Spiritu

THEMA LXX. EX NOVO TEST. 627

Spiritu sancto illi dedit animam viuentem, Gen. 2. v. 7. ad
eoque viuificator est omnium creaturarum, Sap. 11. v. ult.
amator vitæ.

Vicissim quando aufert spiritum, tunc deficiunt & in
puluerem reuertuntur, Pl. 104. v. 29. Hoc vero Paulo com-
mune est cum bestiis omnibus. Itaq; de hoc non gloriatur
hoc loco.

Quid autem velit ex vocula illa [MIRI vita est] in-
telligi potest.

1. Sic enim Christus viuificat suos, vt in peccatis mor-
tuos excitet ad vitam, in hac etiam mortali vita. Rom. 6.
v. 13. Ex mortuis viuentes facti. Id fit per verbum tanquam
vocem filii Dei. De hac resuscitatione, quæ fit in hac vita
Christus loquitur, Johan. 5. v. 25.

Eleganter hoc omne explicat Paulus, Eph. 2. v. 5. & seqq.
De hoc sonat id Eph. 5. v. 14. Idem exprimitur, Coloss. 2. v.
13. & præced.

2. Idem etiam nos terroribus mortis & inferni enecat-
tos, qui grauiores sunt ipsa morte (vt patet Psal. 18. v. 5. &
6. & Psal. 71. v. 20.) viuificat & ex inferni claustris reducit:
iuxta id Psal. 71. v. 20. & 116. v. 7. & seqq.

3. Sic viuificat, vt abiectis operibus mortuis (sicut vo-
cantur, Hebr. 6. v. 1 & Hebr. 9. v. 14. (incipiamus viuere
& facere opera Deo placentia. Hinc dicitur pii cū Christo
resurrexisset, Rom. 6. vt in nouitate vitæ ambulent. Viuimus
sic cum Christo Ibid. v. 8. Et viuit in nobis Christus, Gal. 2.
v. 20. Vide etiam 1. Cor. 5. v. 15. 1. Pet. 4. v. 2.

4. Vita Christus nobis est, quia viuificauit in nouissimo
die. Manifestabit se vita vestra Coloss. 3. v. 3. Et Rom. 8. v.
11. Ioan. 5. v. 28.

5. Et tandem vita nobis Christus, quia vitam per ipsum
habebimus æternam.

Sic enim Ioan. 10. v. 28. Ego do eis vitam æternam, Jo.
17. v. 2. vt det vitam æternam, &c.

Vvs. Hinc intelligimus verba Christi dicentis, Ego
sum **VITA**, Johan. 11. v. 25. & 14. v. 6. Qui autem voluit

Rf 2

hoc

hoc sibi polliceti, illi fidem habeant necesse est. Nam vitam habent per illum qui credunt in nomine eius. Joan. 20. v. 31. Qui credit habet vitam aeternam Joan. 3. v. 36. & 5. v. 42. & 6. v. 40. Qui autem non credit non videbit vitam, Joan. 3. v. 36.

II. Pars.

Christum vitam esse nemo (spero) negabit. Quod autem *mori lucrum sit*, absurdum magis videtur, ut fidem vix mereatur. At si gentiles quoque audiremus, ianiores multi hoc non negarent. Si enim euadere paupertatem, omnium generis morbos, pericula, & omnia mala: & vicissim nulla amplius necessitate premi, nulla re indigere, & c. pro lucro maximo habendum est, certe mors lucrum erit. Quia in morte nobis haec omnia, de quib. diximus, contingunt. Hinc illi mortem, *portum*, profugium & finem omnium malorum vocantur.

Quid nobis Christianis dicendum, qui scimus mortem in scripturis appellari somnum, Marc. 5. v. 39. Ioan. 11. v. 11. 1. Thess. 4. v. 13. & passim. Cum vita alioquin sit militia, Job. 7. v. 1. labor & dolor, Psal. 90. v. 10. Syrac. 41. v. 1. secundum versionem latinam.

Si praeterea nihil haberemus, profecto recte possemus mortem pro lucro.

At maiora etiam sunt, quae ex morte habemus, beneficia.

1. Mors est ianua ad vitam, Joan. 5. v. 14. Hinc Bernardus: Transiit de labore ad refrigerium, de expectatione ad praemium, de agone ad brauium, de morte ad vitam, de fide ad notitiam, de peregrinatione ad quietem, de mundi huius exilio ad veram patriam.

Ipse etiam Cicero sic ait. Nostra haec quae dicitur vita, mors est. Et Seneca, vitam nemo acciperet, si daretur volentibus, Augustinus, diu viuere est diu torqueri. An non igitur praestat mori, quam diu viuere in hoc carcere, sicut Tertulianus vitam nostram vocat.

2. An non pro lucro reputandum est, si corruptibile, infirmum, & ignominiosum macetur in corruptibile, validum & gloriosum. Quod fit per mortem cum seminantur corpora nostra in terram, 1. Cor. 15. v. 42. Et corpus fit glorificatum, Phil. 3. v. 21.

3. Cumque videatur mors damnosa esse, eo quod prius hominem amicis charissimis, & bonis omnibus terrenis, ex contrario parer, quod lucrum sit maius: quia per mortem demum coniungimur cum charissimis & sanctissimis maioribus, & pro terrenis bonis consequimur celestia.

4. Maximum itaque lucrum est, quod per mortem peruenimus ad coronam immarcescibilem gloriæ, 1. Pet. 5. v. 4. 2. Tim. 4. v. 8. & coniungunt illa nos cum filiis Dei.

Vbi quidem hoc sciendum, quod mors per se nobis hoc non præstaret, nisi per mortem Christi ita esset (vt sic dicamus) reformata & in melius transmutata Christus enim sua morte nostram sic sanctificauit, vt quod nostrum fuisset maximum damnum, iam cesserit in nostrum maximum commodum.

V S Y S. Cur itaque mortem sic horremus? Da wir doch sonst alle gern gewinnen.

Lucrum est, non damnum. Quin igitur potius ingemiscientes expectamus liberationem cum omni creatura, Rom. 8. v. 2. & desideramus domi esse, 2. Cor. 5. v. 2.

F I N I S.

THEMA LXXI.

Phil. 1. v. 23.

Cupio dissolui & esse cum Christo, quod & melius esset.

D I S P O S I T I O.

In hoc capite Paulus Apostolus ostendit, quod seiat, nondum instare vitæ suæ finem, v. 25. Et tamen optat mori; si peccata ipsam sit optio. Et hoc expresse addit, quod

R I 3 viuere